

CZEINER-SZÜCS ANITA

GESZTENYELÁNY

Gesztenyefán csüng Gesztenyelány,
avarba huppan holnapután.

Ma még a sapkáját sütteti,
fejdísze tüskéktől ünnepi.

Szoknyája szédítő levele
tündérlány repülő tenyere.

Hamar eljön a holnapután:
eléid gurul a Gesztenyelány.

SZÓCS MARGIT

VALAKI OTT ÁLL A HÁTAM MÖGÖTT

Szeretek itthon játszani,
ha kinn minden ázik,
valaki ott áll a hátam mögött,
velem bújócskázik.

Fejemben egy új gondolat
épp repülni tanul:
valaki ott áll a hátam mögött,
mesél hangtalanul.

Esténként néha vacogok,
rémiszt a fák árnya,
valaki ott áll a hátam mögött,
átölel a szárnya.

OZSVÁTH ZSUZSA

MUNKADAL

Munka van, munka van reggel,
munka van, munka van délben.
Toljuk a szekeret, fejjel
fálnak pihenünk csak az éjben.

Nem tudok, nem megyek, sajna.
Majd később pótoljuk, tényleg.
Halmokban vár rám a munka,
de azért szeretlek téged.

Dolgozni, dolgozni éjjel,
dolgozni, dolgozni nappal.
Amit meg nem mérünk pénzzel,
finoman betakarja a hajnal.

VÁRVA VÁRKONY ÉS ROHAN GÁL

Egyszer régen egy kisváros vasútállomásán töltöttem néhány órát csatlakozásra várva, ott ismerkedtem meg Várva Várkonyal, aki a váróteremben lakott, amikor éppen rossz idő volt, máskor pedig a peronon időzött.

Sötétzöld nadrágot viselt, halványsárga inget meg zöld-sárga pepita zakót. Egész nap egyebet sem tett, csak várt, várakozott. Lénye békét és nyugalmat sugárzott. Néha az órájára pillantott, s rögtön felcsillant a szeme, ha mozdonyfütty hangját hallotta. Kipirult arccal, lelkesen köszöntötte a befutó vonat utasait. Majd leült egy padra, és tovább várakozott.

– Várakozni jó dolog – mondogatta magában –, mindig izgalommal tölt el, és soha nincs vége, egyre-másra jönnek a vonatok, mindig érkeznek valakik, és nekem mindig várnom kell őket, ez a fő foglalatosságom. Amíg vára-

kozom, dúdolgatok magamban vagy nézem a veszteglő tehervagonokat. Alvás közben sem hagyom abba a várakozást, a befutó álmokra várok.

Hamar összebarátkoztunk Várva Várkonyal, s máris elmesélte nekem egy különös lényvel való találkozását:

– Hétköznap reggel volt, szokás szerint várakoztam, amikor egy vonat érkezett furcsa utasokkal. Leszállás után hadonásztak, kapkodtak, összevissza rohangáltak a peronon. Próbáltam megszólítani valamelyiküket, de rám sem hederítettek, csak nyüzsögtek. Aztán egy magas, szikár alak laptoptáskával a vállán észrevett, és odajött hozzám.

– Rohan Gál vagyok. Nincs megállás, folyton szaladnom kell, sürget az idő, minden pillanatom be van osztva. Álmodozás, ábrándozás kizárva. Ezekért a veled töltött percekért is

Az úton Pinokkió odaadta a könyvet, hogy Tűznyelő mester bábszínházába belépőjegyet kapjon. Bent összebarátkozott Arlekinóval és Pulcsinellával, a főszereplő bábokkal, és elmesélte nekik addigi életét. Amikor Tűznyelő mester meghallotta, hogyan jutott be Pinokkió a bábszínházba, megszidta és öt aranyat adott neki, hogy kabátot vegyen Dzsepettónak, magának pedig új ábécéskönyvet.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

